

ABONAMENTU

	In oraș	In districte.
Pentru unu anu	24	30 lei.
Pentru ș, anu	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —
Ori-ce Abonament neinsoțită de valoare se refusă.		
Abonamentele să facă numai de la 1 și 15 și le fie cărei luni.		
Elistolele nefranțate se refusă și articoli nepublicați se ardă.		

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

BUCURESCI, 20 AUGUSTU

Se sciă că D. Catargiu, primul ministru, a plecat din Capitală tocmai când se astepta Domnitorul se între în teră. Totă lumea se întreba, totă lumea se mira pentru ce acăstă impoliteță din partea Domnului Catargiu, facia cu suveranul seū, d'a nu aștepta sosirea sea spre a alerga se-si depue omagele la picioarele séle, mai cu séma în urma unei lipse de atata lungă timpă!

Faptul se explică tocmai acum, după nisice sgomote ce s'așteptă.

A fost o certă între ministrul de resbel și primul ministru, nici se asicură, din cauza lagărului și a unor întreprinderi de la ministerul de resbel. Domnul Catargiu n'ar fi voit să se mai facă nici lagărul, pentru că nu suntu bani, nici să se mai dea întreprinderi, pentru că... nu-i convine a se mai da fără cunoștință și a Domniei séle ca primu ministru.

Certa dar s'a iscată între amândou, și cererea ministrului de resbel fiind, se vede, susținută de mai mulți miniștri, și de regimul întregu chiar, D. Catargiu s'a boasumat, să luată pălăria și a părăsit consiliul de ministri, amenințând că va dimisiona.

Nu scimă dacă a dimisiona, dar toti sci că a plecat într'un mod căre poate se convingă pe ori cine că a fost ceva din ceia ce se dice.

Chiar sgomotul răspândit de la plecarea Domnului Catargiu, despre schimbarea ministerului, și chemarea Domnului Epureanu cu unii din actualii miniștri, seū a D-lui Cogălnicianu cu D. Dimitrie Ghica, probă că n'a eșit fumă fără se fi fost foc.

Ministerul dar este așă fără capă, dacă va fi dimisionat primul ministru. Era de multă, de la început chiar, fără capă intelectual, dar acum a rămasă fără capă material. Tocmai de aceia se dice că Domnitorul va veni cremaie în Bucuresci, se pue acestu capă.

Nu scimă dacă va pune capă nou, noruri și semne de devotament, seū se va împăca lucrurile și se va aduce celu vechi. Noi însă nu munților, unde neapărată nu era

credem că D. Catargiu va mai putea fi întorsu, dacă într'adevără tine cu ori ce preță a nu se face lagărul și a nu se da acele întreprinderi, pentru că se dice multă că Domnitorul voiesce cu ori ce preță a se face lagărul, și D. Florescu e dispusă chiar a mai pune noui imposite, dacă nu suntu bani. numai se împlinescă voința suveranului seū.

Nu este nimic la care nu ne asteptăm, subțu acestu regim și cu acestu sistem de săracie pentru populaținea română din totă clasele.

Angajamentele trebuie să indeplinească cu ori ce preță!

Încă o victimă a sistemului monarchic de guvernămēntu!

Unu oficer d'altieri, Marinescu, însarcinat de a face splendidă primirea Domnitorului la Sinaia, a încetat de a trăi într'un mod foarte tragic.

Acestu oficer lucra la artificii, când unu soldat, dupe cum ni se spune, se apropiă cu torța aprinsă de o ladă cu materii inflamabile, destinate pentru acestu fapt. O picătură de lavă aprinsă cade din torță, materiele iau foc, facă explozie, și neprețuitul oficer, fiindu isbitu, rămâne mortu pe locu.

A fost fapta fatală, nici se va dice. Așă pote se fi. Dar cine a ocasionat-o? Acei cari în viață loru nu facă de cătă fapte de celu mai infectu servilismu.

Nu era ore destală, pentru Domnitoru, acelu entuziasm, cu care ne spună foile oficiose că a fostu priimită vestea sosirei Măriei séle în teră? Nu era destul că, totu dupe cum dică foile plătite de guvern și abonate prin agenții politienesci, iubirea și devotamentul iau locul tutelor curtușilor, și că «Măriele loru suntu veseli că se găsescu între ai Loru și cu ai Loru, insocii pretutindeni de iubirea ţerei, care va fi totu déuna grupată în jurul tronului și a aleșului ei, nestrămutată în cremaie în Bucuresci, se pue acestu dința sea?»

Nu era destule totu aceste noruri și semne de devotament, ce mai trebuia artificii în mijlocul unde neapărată nu era

nici poporă ca se-i dea spectacole, cu totu că n'are pâine se mânânce, nici curtași destul ca se petrecă? Pentru cine s'așă făcută acele artificii? Pentru Domnitoru? Seimă că unu Domn, când are atâtea probe de devotamentu din partea poporului, pe care i le arătă presa oficiosă, nu are trebuință de asemenea maimuțarii.

Prin urmare, decă este astu-felu, pentru ce și pentru cine aceste artificii cari au costată viața unuia din cei bunu oficeri?

Pentru brađii de la Sinaia?

Etă ceva se dică sistemul guvernămēntului monarchicu!

Se facă onoruri pâna și lucrărilor neînsuflețite!

Unu studinte ne-a trimis unu răspuns la cele dișe eri de Presa, în privința contribuționii spre a se oferi o medalie Domnului Thiers pentru silința ce să a datu de a libera teritorul francesu de prusieni.

Spațiul lipindu-ne așă, ilu vomă publica în numărul de mâine.

In numerul de eri amă publicat, la ultiemile sciri, că la Republica Franceze anunță subcrierea unei adrese către Conte de Chambord, care i se va da cu ocazia unei evacuări teritoriului de trupe germane.

De cine se subscră acea adresă? Depeșea e vagă, nici se spune nici.

Jurnalele însă, sosite așă, ne explică totu. Adresa se subscră de presa legitimistă «în numele opinionei publice» dupe cum dică subcriitorii ei. Ea a fostu trimisă pe lângă o scrisore circulară a redacțiunii diarulu La Décentralisation din Lyon, către alte diare legitimiste, care, ambele cădendu în mâinile redacțiunii Republicei, au fostu publicate.

«Ocupația teritorul francesu a încetat, dică subcriitorii acestu singularu documentu. În momentul cându se depărtesă celu din urmă soldat streinu, luându milioanele noastre și două din cele mai frumose provincii, inimile noastre patriotic se îndreptesă, cu o nespășită emoție, către ereditarul principelu care a creatu unitatea noastră națională.»

Le Siécle, vorbindu d'acăstă adresă, se exprimă în mod următor:

«Astu-felu, cu ocazia liberării

ANNUNCIURI

Linia mică pe pagina IV.	15 banii
Reclame pe pagina III.	1 leu.
" " II.	2 leu.
" " I.	3 "

Pentru Francia: se priimesc anunțuri și reclame la D-nii Orain & Micord, rue Drouot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania: la D-nu Philipp Lob, Wien Wollzeile No. 2.

Pentru rubrica inserăționu și reclame Redacțiunea nu este responsabilă.

teritorulu, a găsitu presa legitimistă se combine admirabilu proiectu d'a esprime urările séle, aspirările séle înaltul personaj de la Frohsdorf.

«Noi scimă bine că coalițunea monarhică își apropiasă cea mai mare parte din lucrarea pentru liberarea teritorulu, și că nu acordă Domnului Thiers de cătă o mică parte; dar n'amă prevăzutu nici o dată că va fi felicitatul contele Chambord și i se va mulțumi pentru acestu fericit eveniment. Se pusea crede că se va împinge așa de departe ridicolul?

«Óre contele Chambord a negocia în timpu de doi ani pentru evacuarea teritorulu și a făcutu se reușescă împrumutul de 5 miliare?

«Redactorii adresează «nu se înăudește de locu că Adunarea nu va inaugura voitorea sea sesiune cu proclamarea monarchiei și cu chemarea regelui, și că ea nu va face, în înțelegere cu elu, pactul care va lega din nou și puternicu destinele națiunii la casa Franciei.» Nică o dată însă orbire voluntaria n'a luat, în nici o teră și în nici o partită politică, asemenea proporționu asurătoare. Vorbescu a returna Republica fără resonu, fără protestu, ca lucru celu mai elementar și celu mai lesne; vorbescu d'a face o revoluțion fără motif și fără scuse, cum facă și desfășu guvernele prin capriciu și prin fantasia.

«Putemă judeca aici, în credință, și de forță și de slăbiciunea Republicei actuale: de slăbiciunea sea legală, de forță sea morală.

«Slăbiciunea sea legală: pentru că este unu spectacol fără precedentu a se putea astu-felu conspira contra instituțiunilor și contra guvernului aceluia care este dorit de națiune, fără a fi îndată pedepsită de acțiunea legel. Este unu lucru desgustătoru ca nisice principii cu amicii loru se pote se prepare pe faci, pe cându Camera e prorogată, returnarea legilor stabilite și desființarea Republicei fără a întăripa nici unu obstacolu îndrăsneștele loru dorințe.

«Acăsta este, aceea ce noi nămimă slăbiciunea noastră legală, care se explică naturalmente prin prezența în capul Republicei a inemicilor ei. Acei cari au priimitu, și cerutu pericolosa onore de a guverna Republica, suntu aceiași care ceru nimicirea Republicei.

«Dar fiind că Republica, în asemenea măini se susține acum, trebuie ca forță noastră morală se se ară-

te. Incurcătura, tacerea, intrigile obscure și timide ale inimicilor acualelor instituțiunii, suntu cea mai eclatantă mărturisire și despre legitimitatea și despre soliditatea instituțiunilor republicane. Adversarii noștri sunt la putere, ei sunt totu și potu totu, și cu tōte acestea nu sciū prin ce cale pieđișe și prin ce cotituri miserabile voesc se sugrume acăstă Republică care o ținu în mâinile lor a totu puternice.

«Dacă Republica este slabă în guvernămēntul său, ea trebuie se fiă tare în teră pentru a resiste acesei situațiunii straniă. Acestu guvernămēntu, nu ne sfiumu a o spune, nu va fi nică odată așa de puternic pentru a dărîma Republica ce guvernă; țera o va scăpa, o va mulge din brațele oménilor caru n'a acceptat u astu depositu de cătu pentru a-lu compromite și a-lu vinde. Forța nōstră morală va corige slăbiciunea nōstră legală, și victoria va fi a justiției, a echitației și a loioalității.»

Intr'unu articol intitulat *chrisa politică în Francia*, diariul germanu *Coelnsche Zeitung*, dupe ce esaminésă situațiunea actuală a Franciei și diferențele eventualității ale unu viitoru apropiat, conchide astu-felu:

«Noi, germani, putem privi c'unu ochiu dacă nu indiferintu, celu puținu calmă, drama ce se jocă în acestu momentu la vecini noștri.»

«Că legitimiști său orleaniști se fiă înselați, că fie care din aceste doue ramuri, contându se obția cōja și bonapartiști să mănânce stri-diile, său că, în fine, din conta, Republica se înghită în același timp cele trei partite, noi nu vom uita vechiul dictonu, că în Francia niciu nu este imposibilu, și trebuie să ne pregătimu astu-felu ca se nu fiu surprinși sără veste.»

«Politica germană nu pote avea alte principiū de cătu acelea de a recunoșce tōte formele de guvernămēntu ce majoritatea poporului francesu voesc a menține, și de a nu face nică o diferență între aceia ce pote se fiă alésă.»

«Dacă atu fi permisă Germaniei de a visa în acăstă cestiune la interesul setu particularu, politica germană s'ară învoi mai puținu cu roialismul ultra-montanu de cătu cu tōte cele lalte, pentru că oferă o antitesă leșne de adoptat și nu permite acele jumătăți de simpatie ce d'o parte său de alta se acordă până aci Republicei francese, cu tōte că nu este și n'a fostu de cătu o Republică cu numele.»

«In fond dar, noi germani, nu avem a ne teme dacă va fi Napoleon IV, Henri, V sau Gambetta car voru apuca guvernulu.»

«Fiă alu unuia, fiă alu celu laltu acelu guvernămēntu, noi vom cere ca elu se țimplină facă cu noi obligațiunile dreptulu gînților, pentru ca Germania se țindeplină și

ea cu scrupulositate pe ale séle facă cu Fracia. In ceea ce pri- vesce intrigile politice și proiec- tele de resbunare, guvernămēntul francesu, ori care va fi, va urma aceiaș themă: va lăsa pe pămēntu piatra pe care nu o va putea se o ridice, dar nu va negligea nică o ocasiune de a ne face reu când va avea mișloce.»

«Este învederată că Fracia, guvernă de clericali, va voi a merge se culégă cel din tēiu lauri în Italia, și acăstă urmare va aduce avantagie Italiei și Germaniei. Cru- ciada romanismului politicu, pusă înaintea cruciatei religiose, însem- nă unirea Franciei cu Spania, și astu-felu, ne mai fiindu Pyrinei, dupe cumu pretindu foile clericale din Paris, restul Europei nu va mai putea dormi liniștitu.»

ESPOZIUNEA DIN VIENĂ

La espozită Universală de la Paris, din 1867, visitatori se întreceau care mai de care să pătu pătrunde într'unu despărțămēntu alu Vurtembergului, în care o ma- shină specială fabrică, din lemnu de fag și alte essențe, pastă sau mai bine cocă pentru fabricațiunea hârtie. Lucrul presinta o nouitate; staturi puternice s'au folositu ne- greșită de acea frumosă mașină; astădi fabricațiunea hârtie de lemnu esistă mai în tōte țările de șorecare importanță industrială. Suntemu siguri că mulți, și mai cu osebire aceia cari fară a se occupă specialu de economia diferențelor state, totuși nu suntu indiferenți pentru desvoltarea generală a civiliza- ţiunei, aceia dicem, nu s'ară fi gândită că în 1873 la Viena, două țăr, său după diplomații care ținu la întinderea teritorială doă țerișore, Norvegia și Suedia, voru presinta una dintre cele mai interesante espozită de hârtie de lemn. Ne- greșită că unu poporu practică ca poporul suedesu și acelu norvegi- anu, ale căroru țăr posedă păduri imense, a căutat u ca să se folosescă pe data de întrebuițarea lemnului la fabricațiunea hârtie; înse fie'mi permisă o dice, cu totă stima și dragostea ce amu pentru țările scandinave, eu singuru nu m'as- teptam să vădu după atât de puținu timpă atât progresu. Țările scandinave în restimpul de săse anu nu numai că au fondat u multe stabilimente care fabrică hârtie de lemn, dar, ceea ce este mai multu, au sciatu să-și creeze în mai multe din staturi aie Euro- pei, mușteri ca să le cumpere pastă pentru hârtie. Substanțele din care se fabrică hârtia, fie trențe fie alte substanțe, fie lemn, se pre- facă mai întēiu în pastă, cocă, și apoi coca este făcută fo. Suedesi și norvegieni au ținutu fabrică pentru a satisface trebuința locală, înse negreșită că n'au ajunsu încă ca să facă concurență în fabrica- ţiunea altoru staturi mai înaintate;

însă, aceea ce au reușit să facă, este de a procura *pasta de lemn* altoru staturi. Astu-felu astă-diu număr însemnatu de fabrică din Germania și Austria întrebuiță pasta de lemn trimisă din Scandinavia.

Însu-mi amu visitat u o fabrică de hârtie în apropiere de Viena, care lucra în parte cu pastă din Suedia. Ecă dar că scandinavi, avându păduri multe, nu le-a lăsat să putredescă pe locu, ci s'au pusă ca lemnele, ce le prisoșescu din exploata-

țiunea lemnelor de construcție, să le prefacă în cocă de hârtie. Ca să dăm o idee despre importanța acestei fabricațiuni, vomu comunica lectorilor că în Suedia suntu fabrică care au câte săse mori și întrebuiță până la 1000 că vaporu de forță. Cea mai celebră dintre acele fabrică este aceia a Societățil cu acțiuni aședată la Sundsvall. Mai multe alte fabrică întrebuiță de la 100 până la 150 că de forță. Deja ambele regaturi esportă cătărimi însemnate de pastă de lemn și ore cari cantitate de hârtie. Nu este îndoială că în puținu timpă laboriosi scandinavi voru deveni uniti dintre cei d'ântâi esportatori de hârtie.

Față cu cele ce precedeză, nu ne-ară fi ore permisă să întrebămu: pentru ce ore numai noi români să fimu aceiaș în 1873 ca și în 1867? Pentru ce în acestu restimpă nu s'a fondat u cea mai mică industrie? Pentru ce ore nu amu imita pe scandinavi în fabricațiunea pastei de hârtie? Nu este ore păcată ca păduri întregere să putredescă, său déca nu păduri întregi, multime de arbori și tōte crăcile care rămână după ce se tae buștenii? Sperăm că mari proprietari de păduri din România, și în specialu Statul, voru cugeta la acăstă cestiune și voru căuta a imprumuta Suediei economicele sisteme de fabricațiune a pastei.

Cestiunea este cu atâtu mai demnă de a atrage atenționea, că, după cumu amu repetat adesea în acăstă cronică, România este pare-mi-se unicul stat din Europa care nu are nică o fabrică de hârtie, dimpreună cu Grecia. Scimă că s'a vorbitu despre ținutarea unei fabrică, și cu acăstă ocasiune déca ne-ară fi permisă a da unu consiliu, amu dice: căutați de ținută fabrică, înse fugiți de concesiuni; și déca concesiunea este, apoi să se acordeze proprietarilor și capitaliștilor români. Pe cătu timpă avem u materia bruta în abundanță, avem uape care să ne dea puterea motrice, avem u populaționea inteligentă pentru a forma lucrători bună, nu înțelegem pentru ce nu ne-amu face noi înși-ne trebile. Suedesi și alte popore ne-ară procura lucrători speciali cari să formeze pe a noștrii. In acăstă privință n'avem de cătu să imităm pe Rusia, care fie disu în treacătu, nu este cea din urmă în espozită hârtie.

(Revista Științifică)

Aurelian.

RAPORTUL DILEI

Alătă-eră dimineață unu evreu, Em. Biremburg, ședătoru în facă cu hotelul Concordia, antreprenorul de șosele și cămătaru, s'a găsită spânzurată de lada sea de feră.

Atâtă a fostu de decisă în otărirea sea Em Biremburg, că, cu tōte că lada era mai scurtă de cătu elu, s'a agățat cu o sărmă de colțul ei și a statu atârnat până a murită.

Causa, se dice, ară fi o mică schimbare ce se operase de cătu-va timpă în rațuna sea.

PE MUNTE

«Cerurile spună mărirea lui Dumnedesch
Si faptele mănelor săle vestescu tăriă»
David.

O... inimă rănită, mai stă, te odinescă.
Resusfă-aiș în pace, durerile uitându!
Si tu, o! alu meu sufletu, din sboru-ți te opresce
Aici, pe astă stâncă, eterul ajințându!...

Din astă cale scurtă ce duce la veciă,
In care nu 'ntâlnirău nică pace, nică amor;
Nică di de fericire, nică di de veselie:
Aicea, ca vulturul, opresce alu teu sboru.

Căci nu te va atinge nică ură, nică orbirea,
Nică gloria, mărirea, nică cugetul celu reu.
In stîncă e puterea, in viatăr e mărirea;
Si nu vedem pe nimăn de căt pe Dumnește!

A sôrelul lumină cu dragu mă incălcășce;
A vîntul suflare me face să trăescă;
Alu florii profumul dulce me 'mbată, mă repescă,
Si aerul celu liberu puterile-mi mărescă,

Aici nu veđă legi rele, de omeni inventate,
Ce sfîșia p'alii omeni și face slavă din frați;
Nică viu, nică durere, nică cruda nedreptate,
Nică schimburi, nică mărire, nică lașă, nică scelerat.

Aici se vedu, s'amestecu ideia și simșire;
Viața se adapă din cupa cu nectară,
Si sufletul, ca soțmul, rotind a sea privire
In facă 'i înțîlnește alu sfierofu otar;

Si liber d'ori ce lanțuri se află 'n mulțumire;
Căci gîndul său în pace, plăcută, blîndă
și senină,
Bogatu de dulci iluzii, d'amor, de fericire
E sacru ca credința, e mare, e divină.

Aici dureri amare nu potu ca se strebată;
Căci inima e rece, e lută nesimjoră,
Ca floră care cresce p'o cremene uscată,
Ca apa care curge, ca vîntul trecătoru.

Nu pentru călă mea sufletu și elinosu, e tare,
Ci pentru că aicea unu cântă melodiosu
S'amestecă cu viața, și inima-mi tresare
Ca floră ce-o serută zefirul recorostă.

Natură, o! natură! Tu templu de lumină!
Totu omul cu credință la tine-a alergată,
Prin tine, către cerură, se plăcă, se înclină
Totu sufletu 'n durere, debilă, infortunată.

II.

Gândirea mea se 'nalță, și plină d'admirare
La pôrta de veciă își curmă alu săbău;
Ea sémână cu stâncă ce se 'nalță 'n mare,
Bătută totu dé-una de valul trecătoru.

Si sufletu-mi în tață, privesc, mediteză!
Ațințu a mea privire spre cerură, spre pă-
mentu;

Vădu tronu-Eternitățil de soc cum scîntează;
Auă venindu pe vînturi altă țangerilor cînt.

Ah!... Vin'o scumpă musă, acordă a mea
liră,
Sună imnă de mulțumire la ceru se 'nalță;
Unu sufletu te 'nsotescă, natură te inspiră;
Aici numai, în pace, putem se ne rugă!

«Inaltă provedință, ființă creatore,
«De care nică odată e nu m'amă indoită,

